

da regeringens egen skyld, at det er sådan med den usikkerhed.

Jeg føler, jeg har en forpligtelse til som økonom og medlem af Folketinget at tage mig af måske århundredets vigtigste økonomiske beslutning i Danmark: afskaffelse af vores eget selvstændige pengevæsen. Så hvis vi kunne få en sikkerhed for afstemningen, kunne det blive i et langsommere tempo.

Så siger ministeren, at det her hører til de dårligere af de spørgsmål, jeg har stillet. Jeg er helt uenig. Det hører til et af de allerbedste, for det er jo ikke rigtigt, som ministeren siger, at tyskerne ved, hvad det her indebærer. Langt de fleste folk, også i Danmark, tror jo, at der bare er tale om en teknisk udskiftning af nogle kroner eller nede i Tyskland af nogle D-mark med nogle fælles mønter, og så slipper man for at veksle, når man skal rejse, og det er jo meget smart. Men ministeren ved godt, at der er meget mere, der følger med.

Og når tyskerne finder ud af, at økonomisk uansvarlige dispositioner i f.eks. Spanien, i f.eks. Grækenland, i f.eks. Portugal, Italien og Frankrig kan være med til i et fælles penge- og økonomisk område at få indflydelse på renteforholdet, inflationsforholdene, pensionsvilkårene i fremtiden i Tyskland, så kan de måske nok blive bekymrede. For Tyskland er jo et demokrati, og hvis de vil have genindført efterkrigstidens største økonomiske succes, deres egen D-mark, så falder hele korthuset sammen. Derfor er det utrolig vigtigt at vide, om tyskerne virkelig ved, hvad det indebærer at afskaffe deres D-mark – den er jo afskaffet – for ellers så forestår der om nogle år et ragnarok i Europa, der måske også vil få EU-samarbejdet til at ryge omkuld, hvad ikke engang jeg ønsker. For det er jo rigtigt, som ministeren siger: Vi skal have et tæt samarbejde mellem de europæiske lande. Men vi skal vel ikke nødvendigvis være fælles om alting.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde før: Jeg anerkender værdien af, at der stilles spørgsmål og gives svar. Det anerkender jeg fuldt ud. Jeg synes, det er berettiget, og jeg er glad for også at få lejlighed til at være en af dem, der skal svare.

Det er ikke rigtigt, at tyskerne ved, hvad det indebærer, siger hr. Frank Dahlgaard. Jeg ved ikke, hvor hr. Frank Dahlgaard har den viden fra. Der er 80 mio. indbyggere i Tyskland.

Hvordan kan hr. Frank Dahlgaard svare så sikkert eller have den opfattelse? Hvilken dokumentation har hr. Frank Dahlgaard for sin opfattelse? Jeg henviser til en måling. Det er dog bedre dokumentation end ingen. Og så tror jeg også, at hr. Frank Dahlgaard skal overveje, om ikke de meget velkendte fjortendagsmøder i den tyske Bundesbank, hvor den tidligere bundesbankpræsident Hans Tietmeier annoncerede rentebevægelser eller ikke rentebevægelser – at det er gået op for Tyskland og tyskerne, at Bundesbank ikke har den rolle længere, som den havde engang, og at den rolle er overtaget af Den Europæiske Centralbank placeret i Frankfurt med Wim Duisenberg, der er hollænder, for bordenden. Det tror jeg tyskerne er meget klar over.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg er desværre bange for, at den meningsmåling, ministeren henviser til i sin dokumentation for, at en stor del af den tyske befolkning udmærket godt ved, hvad det drejer sig om, er af samme karakter, som hvis man stikker et lille barn, sådan en knægt, en skarpladt pistol og siger: Er du nu sikker på, og ved du nu, at det her kan være farligt? Ved du, hvad det handler om? Ja, ja, ja, siger barnet, men gør det måske ikke alligevel.

Siden det her spørgsmål blev stillet i fredags, er der jo sket nogle ting, og jeg vil spørge ministeren om, hvordan hun vurderer det. Altså det er jo kommet frem, at den tidligere tyske kansler Kohl har modtaget penge og vist nok fra Frankrig, og vistnok var den tidligere franske leder også indblandet i det på en eller anden måde. For det har jo undret mig og mange andre, at Tyskland og den tidligere kansler ville afskaffe D-marken, Tysklands succesfulde symbol. Det eneste, de turde være stolte af, det eneste, de turde vise frem, det skulle afskaffes. Og det var jo, fordi så ville Frankrig – det var den officielle forklaring – ikke blande sig i genforeningen af Øst- og Vesttyskland. Men det er måske – og det er mit spørgsmål til ministeren – en forklaring, at Kohl fik finansieret sin valgkamp af Mitterand mod til gengæld at afskaffe den tyske D-mark. Kan det være forklaringen på det, der er foregået?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg beklager den nedvurdering, hr. Frank Dahlgaard giver udtryk for over for den tyske befolkning. De svarer selvfølgelig ikke på den ty-